

rimeligt at udvide antallet af kommunale repræsentanter som foreslået. Der stilles derfor ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

Derimod finder arbejdsministeriet det netop for ikke at foregribe den kommende opgavefordeling rimeligst at fastholde forslaget om, at amtmanden eller en af ham udpeget person beskikkes til *formand* for arbejdsmarkedsnævnet.

Med hensyn til spørgsmålet om *nedsættelsen* af arbejdsmarkedsnævnene mener arbejdsministeriet, at det af samme grund er mest hensigtsmæssigt, at nævnene nedsættes ved *arbejdsministerens* foranstaltning. Der stilles derfor ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

Det skal i øvrigt fremhæves, at det er hensigten at lade de forskellige bestemmelser vedrørende arbejdsanvisningen, herunder bestemmelsen om arbejdsmarkedsnævnenes sammensætning m. v., underkaste en revision, så snart det efter fastlæggelsen af den nye kommunalstruktur lader sig gøre.

Til nr. 6.

Arbejdsministeriet finder, at der med henblik på ansættelsen af det i anledning af nyordningen fornødne personale ved de offentlige arbejdsformidlingskontorer — under hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med den talmæssige opgørelse over personalebehovet — må findes frem til en ansættelsesform, der muliggør sådanne justeringer i ansættelserne, som senere måtte vise sig fornødne, jfr. herved arbejdsgruppens betænkning, side 33.

Ændringsforslaget er den fornødne baggrund for fastsættelse af en ansættelsesform, der tilgodeser dette hensyn.

Til nr. 16.

Forslaget tilsigter at forhøje det gældende maksimum, hvorefter dagpenge til det enkelte medlem højst må udbetales med et beløb, der udgør $\frac{4}{5}$ af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste pr. dag. Ved at forhøje denne grænse til $\frac{9}{10}$ imødekommer man et behov for ydelse af højere dagpenge til personer, der er lavt aflønnet. Dette er særligt påkrævet, idet disse personer er udsat for høj arbejdsløshedsrisiko. Forslaget medfører kun ringe merudgifter for det offentlige.

Til nr. 20.

Det foreslås, at det højeste dageantal, i hvilket der kan ydes dagpenge til et medlem af en arbejdsløshedskasse, forhøjes fra 270 til 285 dage.

Da arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 behandler en række principielle spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen — herunder spørgsmålet om de gældende begrænsninger i retten til dagpenge — og er anmodet om at afgive betænkning inden 1. oktober 1968 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingsåret 1968-69, foreslås det, at forhøjelsen af det nævnte dageantal kun sker med virkning for indeværende understøttelsesår, der løber til 30. september 1968.

Merudgifterne ved den foreslåede forhøjelse af det maksimale dageantal inden for understøttelsesåret 1967-68 må efter et groft skøn antages at andrage mellem 100.000 og 150.000 kr.

Til nr. 21.

Ved genfremsættelsen den 15. marts 1968 blev lovforslaget fremsat i samme skikkelse som ved den første fremsættelse i december 1967.

Som følge deraf vil det være nødvendigt at foreslå ikrafttrædelsesdatoen ændret.

Arbejdsministeriet finder — under hensyn til, at der bør gives de administrative myndigheder en passende frist til i samarbejde med de interesserede organisationer at forberede nyordningen — at det vil være rimeligt at foreslå den 1. april 1969 som ikrafttrædelsesdato.

II. forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) I *stk. 1* ændres datoen „31. marts 1969“ til: „31. marts 1970“.

Til § 3.

2) *Stk. 2* affattes således:
„*Stk. 2.* Arbejdsministeren kan bestemme, at der udkræves tilladelse for at udøve virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejerens kun omfatter det enkelte udlejningsforhold, lige-